

C/2024/7239

3.12.2024

Publikacja zatwierdzonej zmiany standardowej w specyfikacji produktu objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi w sektorze produktów rolnych i środków spożywczych, o której to zmianie mowa w art. 6b ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 664/2014

(C/2024/7239)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 6b ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 664/2014 ⁽¹⁾.

POWIADOMIENIE O ZATWIERDZENIU ZMIANY STANDARDOWEJ W SPECYFIKACJI PRODUKTU OZNACZONEGO CHRONIONĄ NAZWĄ POCHODZENIA LUB CHRONIONYM OZNACZENIEM GEOGRAFICZNYM, POCHODZĄCEGO Z PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

„Huile essentielle de lavande de Haute-Provence / Essence de lavande de Haute-Provence”

Nr UE: PDO-FR-0141-AM01 - 11 września 2024

ChNP (X) ChOG ()

1. Nazwa produktu

„Huile essentielle de lavande de Haute-Provence / Essence de lavande de Haute-Provence”

2. Państwo członkowskie, do którego należy obszar geograficzny

Francja

3. Organ państwa członkowskiego powiadamiający o zmianie standardowej

Ministerstwo Rolnictwa i Suwerenności Żywnościowej

4. Opis zatwierdzonych zmian

Wyjaśnienie, dlaczego zmiana lub zmiany wchodzą w zakres definicji zmiany standardowej:

Wniosek o zmianę ChNP „Huile essentielle de lavande de Haute-Provence”/„Essence de lavande de Haute Provence” nie dotyczy żadnego z trzech wariantów zmiany na poziomie Unii, a mianowicie:

- nie obejmuje zmiany chronionej nazwy pochodzenia;
- nie powoduje potencjalnego unieważnienia związku ze środowiskiem geograficznym;
- nie wiąże się z dalszymi ograniczeniami przy wprowadzaniu produktu do obrotu.

Władze francuskie uważają zatem, że wniosek dotyczy zmiany standardowej.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego

Zaktualizowano dane kontaktowe INAO (Institut national de la qualité et de l'origine):

TSA 30003 – 93555 Montreuil Cedex
FRANCE

Tel. +33 0173303800

E-mail: contact@inao.gouv.fr

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 17.

2. Grupa składająca wniosek

Zaktualizowano dane kontaktowe grupy składającej wniosek oraz odniesienie do składu grupy składającej wniosek:

Association des producteurs d'appellation d'origine contrôlée Huile essentielle de lavande de Haute-Provence [Stowarzyszenie producentów wyrobów objętych chronioną nazwą pochodzenia „Huile essentielle de lavande de Haute-Provence”] (APAL)

44 Chemin Ravin du Puit – 84390 ST TRINIT
FRANCE

Tel. +0490750423

Skład: Każda osoba fizyczna lub prawna faktycznie zaangażowana w produkcję, przetwarzanie, przygotowanie lub pakowanie określone w specyfikacji ChNP „Huile essentielle de lavande de Haute Provence”/„Essence de lavande de Haute-Provence”.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

3. Opis produktu

Zmieniono różne kryteria analityczne i usunięto pojęcie odstępstw od kryteriów w przypadku szczególnych warunków klimatycznych:

„Huile essentielle de lavande de Haute-Provence”/„Essence de lavande de Haute-Provence” musi posiadać następujące właściwości analityczne:

- liczba kwasowa: < 1,0;
- 1,8-cyneol: od 0,2 do 1,0;
- cis- β -ocymen: od 3,0 do 9,0;
- trans- β -ocymen: od 2,3 do 5,4;
- 3-oktanon: od 0,3 do 2,0;
- kamfora: < 0,5;
- linalol: < 36;
- terpinen-1-ol-4: od 1,5 do 5,6;
- octan lawandulylu: > 2,5;
- lawandulol: > 0,5;
- α -terpineol: \leq 0,7;
- stosunek cis- β -ocymenu do trans- β -ocymenu: od 0,9 do 2,5;
- stosunek trans- β -ocymenu do 3-oktanonu: od 1,4 do 10;
- stosunek linalolu + octanu linalilu do lawandulolu + octanu lawandulylu: od 10 do 20.

Zmiana ma wpływ na jednolity dokument.

4. Określenie obszaru geograficznego

Zaktualizowano gminy obszaru geograficznego.

Zmiana ma wpływ na jednolity dokument.

5. Odniesienia do organu kontrolnego

Zaktualizowano dane kontaktowe INAO oraz odniesienie do art. 39 rozporządzenia (UE) 2024/1143:

Nazwa: Institut national de l'origine et de la qualité (Krajowy Instytut Pochodzenia i Jakości)

Adres: Arborial, 12, rue Rol-Tanguy, TSA 30003, 93555 Montreuil Cedex, France.

Tel. +01 73303899.

Zgodnie z przepisami art. 39 rozporządzenia (UE) 2024/1143 kontrola zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu dokonywana jest przez jednostkę certyfikującą produkty, której nazwa i dane kontaktowe są dostępne na stronie internetowej INAO i w bazie danych Komisji Europejskiej.

Usunięto odniesienie do nr faksu Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, Konsumentów i Zapobiegania Nadużyciom (DG COMP).

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

6. Wymagania krajowe

Zaktualizowano tabelę określającą główne punkty podlegające kontroli w celu dostosowania jej do nowych zakresów wartości określonych w opisie produktu.

Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

JEDNOLITY DOKUMENT

„Huile essentielle de lavande de Haute-Provence / Essence de lavande de Haute-Provence”

Nr UE: PDO-FR-0141-AM01 - 11 września 2024

ChNP (X) ChOG ()

1. Nazwa lub nazwy [ChNP lub ChOG]

„Huile essentielle de lavande de Haute-Provence / Essence de lavande de Haute-Provence”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Francja

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Kod Nomenklatury Scalonej

— 33 – OLEJKI ETERYCZNE I REZINOIDY; PREPARATY PERFUMERYJNE, KOSMETYCZNE LUB TOALETOWE

3301 – Olejki eteryczne (nawet pozbawione terpenów), włącznie z konkretami i absolutami; rezinoidy; wyekstrahowane oleozywice; koncentraty olejków eterycznych w tłuszczach, ciekłych olejach, woskach lub tym podobnych, otrzymanych w procesie maceracji tłuszczami (enfleurage) lub maceracji; terpenowe produkty uboczne deterpenacji olejków eterycznych; wodne destylaty i wodne roztwory olejków eterycznych

3.2. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1

Lawendowy olejek eteryczny lub esencja z lawendy jest płynem otrzymanym metodą destylacji z parą wodną kwitnących wierzchołków *Lavandula angustifolia* P. Miller.

Plantacje lawendy muszą tworzyć sadzonki lokalnego pochodzenia rozmnażane wyłącznie przez wysiew. Wyklucza się plantacje klonów, plantacje powstałe w wyniku rozmnażania wegetatywnego i plantacje powstałe z wysiewu nasion klonów.

Lawendowy olejek eteryczny jest najczęściej wykorzystywany jako produkt pośredni, głównie w przemyśle perfumeryjnym, lecz także w farmacji i aromaterapii.

„Huile essentielle de lavande de Haute-Provence”/„Essence de lavande de Haute-Provence” musi posiadać następujące właściwości analityczne:

— liczba kwasowa: < 1,0;

— 1,8-cyneol: od 0,2 do 1,0;

— cis-β-ocymen: od 3,0 do 9,0;

- trans- β -ocymen: od 2,3 do 5,4;
- 3-oktanon: od 0,3 do 2,0;
- kamfora: < 0,5;
- linalol: < 36;
- terpinen-1-ol-4; od 1,5 do 5,6;
- octan lawandulylu: > 2,5;
- lawandulol: > 0,5;
- α -terpineol: \leq 0,7;
- stosunek cis- β -ocymenu do trans- β -ocymenu: od 0,9 do 2,5;
- stosunek trans- β -ocymenu do 3-oktanonu: od 1,4 do 10;
- stosunek linalolu + octanu linalilu do lawandulolu + octanu lawandulylu: od 10 do 20.

3.3. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)*

Lawendę uprawia się i poddaje destylacji na obszarze geograficznym.

3.4. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Lawendę uprawia się i poddaje destylacji na obszarze geograficznym.

3.5. *Szczególne zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

—

3.6. *Szczególne zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

ChNP i jej symbol muszą być wyraźnie widoczne na wszystkich opakowaniach produktów wprowadzanych do obrotu pod chronioną nazwą pochodzenia.

4. **Zwięzłe określenie obszaru geograficznego**

Obszar geograficzny obejmuje terytorium poniższych 284 gmin w departamentach Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Drôme i Vaucluse.

Departament Alpes-de-Haute-Provence

Allons, Angles, Annot, Archail, Aubignosc, Authon, Banon, Barles, Barrême, Bayons, Beaujeu, Bellaffaire, Beynes, Blieux, Braux, Le Brusquet, Le Caire, Castellane, Le Castellard-Mélan, Castellet-lès-Sausses, Val-de-Chalvagne, Châteaufort, Châteauneuf-Miravail, Châteauneuf-Val-Saint-Donat, Chaudon-Norante, Clamensane, Clumanc, Cruis, Curel, Demandolx, Digne-les-Bains, Draix, Entrages, Entrevaux, Faucon-du-Caire, Le Fugeret, La Garde, Gigors, L'Hospitalet, La Javie, Lambruisse, Lardiers, Majastres, Mallefougasse-Augès, Marcoux, Méailles, Montsalier, Moriez, La Motte-du-Caire, Moustiers-Sainte-Marie, La Mure-Argens, Nibles, Noyers-sur-Jabron, Les Omergues, Ongles, La Palud-sur-Verdon, Peipin, Peyroules, Piégut, Prads-Haute-Bléone, Redortiers, Revest-du-Bion, La Robine-sur-Galabre, La Rochegiron, La Rochette, Rougon, Saint-André-les-Alpes, Saint-Benoît, Hautes-Duyes, Saint-Etienne-les-Orgues, Saint-Geniez, Saint-Jacques, Saint-Julien-du-Verdon, Saint-Lions, Saint-Pierre, Saint-Vincent-sur-Jabron, Saumane, Sausses, Senez, Simiane-la-Rotonde, Soleilhas, Tartonne, Thoard, Thorame-Basse, Thorame-Haute, Turriers, Ubraye, Valavoire, Valbelle, Venterol, Vergons.

Departament Hautes-Alpes

Antonaves, Aspremont, Aspres-sur-Buëch, Barillonnette, Barret-sur-Méouge, La Bâtie-Montsaléon, La Beaume, Le Bersac, Bruis, Chabestan, Chanousse, Châteauneuf-de-Chabre, Châteauneuf-d'Oze, Éourres, L'Épine, Esparron, Espinasses, Etoile-Saint-Cyrice, La Faurie, Fouillouse, La Freissinouse, Furmeyer, Gap, Garde-Colombe (only for the territory of the delegated municipality of Saint-Genis), La Haute-Beaume, Lardier-et-Valença, Manteyer, Méreuil, Montbrand, Montclus, Montjay, Montmaur, Montmorin, Montrond, Moydans, Neffes, Nossage-et-Bénévent, Orpierre, Oze, Pelleautier, La Pierre, Ribeyret, Ribiers, La Roche-des-Arnauds, Rosans, Saint-André-de-Rosans, Saint-Auban-d'Oze, Sainte-Colombe, Saint-Julien-en-Beauchêne, Sainte-Marie, Saint-Pierre-d'Argençon, Saint-Pierre-Avez, Le Saix, Salérans, Savournon, Serres, Sigottier, Sigoyer, Sorbiers, Théus, Trescléoux, Veynes, Vitrolles.

Departament Drôme

Arnayon, Arpavon, Aulan, Ballons, Barret-de-Lioure, La Bâtie-des-Fonds, Beaumont-en-Diois, Beaurières, Bellecombe-Tarendol, Bellegarde-en-Diois, Bésignan, Boulc, Bouvières, Chalancon, La Charce, Charens, Chaudebonne, Chauvac-Laux-Montaux, Cornillac, Cornillon-sur-l'Oule, Establet, Eygalayes, Eyroles, Ferrassières, Val-Maravel, Glandage, Gumiane, Izon-la-Bruisse, Jonchères, Laborel, Lachau, Lemps, Lesches-en-Diois, Mévouillon, Mison, Montauban-sur-l'Ouvèze, Montaulieu, Montbrun-les-Bains, Montferrand-la-Fare, Montfroc, Montguers, Montjoux, Montréal-les-Sources, La Motte-Chalancon, Pelonne, Plaisians, Le Poët-en-Percip, Le Poët-Sigillat, Pommerol, Poyols, Les Prés, Reilhanette, Rémuzat, Rioms, Rochebrune, La Roche-sur-le-Buis, La Rochette-du-Buis, Rottier, Roussieux, Saint-Auban-sur-l'Ouvèze, Saint-Dizier-en-Diois, Sainte-Euphémie-sur-Ouvèze, Saint-Ferréol-Trente-Pas, Sainte-Jalle, Saint-May, Saint-Sauveur-Gouvernet, Séderon, Teyssières, Treschenu-Creyers, Valdrôme, Valouse, Verclause, Vercoiran, Vers-sur-Méouge, Vesc, Villebois-les-Pins, Villefranche-le-Château, Villeperdrix, Volvent.

Departament Vaucluse

Aurel, Lagarde-d'Apt, Monieux, Rustrel, Saint-Christol, Saint-Saturnin-lès-Apt, Saint-Trinit, Sault, Savoillan, Villars.

W obrębie tych gmin jedynie plantacje znajdujące się na wysokości co najmniej 800 metrów mogą być objęte nazwą pochodzenia. Krajowy Komitet ds. Produktów Rolno-Spożywczych INAO może przyznać odstępstwa.

W obrębie poniższych gmin departamentu Drôme jedynie plantacje znajdujące się na wysokości co najmniej 600 metrów mogą być objęte nazwą pochodzenia:

Aix-en-Diois, Aucelon, Aurel, Barnave, Barsac, Brette, Chamaloc, Chastel-Arnaud, Châtillon-en-Diois, La Chaudière, Die, Espenel, Eygluy-Escoulin, Laval-d'Aix, Luc-en-Diois, Marniac-en-Diois, Menglon, Molières-Glandaz, Montlaur-en-Diois, Montmaur-en-Diois, Pennes-le-Sec, Ponet-et-Saint-Auban, Pontaix, Pradelle, Recoubeau-Jansac, Rimon-et-Savel, Rochefourchat, Romeyer, Saint-Andéol, Saint-Benoit-en-Diois, Sainte-Croix, Saint-Julien-en-Quint, Saint-Nazaire-le-Désert, Saint-Roman, Saint-Sauveur-en-Diois, Vachères-en-Quint, Vercheny, Véronne.

5. Związek z obszarem geograficznym

Czynniki naturalne

Lawenda wąskolistna często kolonizuje gleby nazywane w gleboznawstwie „szarymi rędzinami z próchnicą wapniową”. Gleby, które rozwinęły się na wapieniach jurajskich wieku kredowego sprzyjają zatem dobremu wzrostowi.

Lawenda preferuje chłodniejsze, a zatem wyżej położone obszary. Lawenda wąskolistna rośnie na najbardziej górzystych terenach położonych na wysokości od 600 do 800 m n.p.m.

Inne istotne czynniki to m.in.: nasłonecznienie (choć lawenda może rosnąć także w miejscach o słabym nasłonecznieniu, mają one jednak niekorzystny wpływ na plony) i ograniczone opady, ponieważ lawenda jest kserofilem. Należy jednak zaznaczyć, że rozkład opadów jest ważniejszy niż ich suma.

Uprawa tych roślin stopniowo ogranicza się do obszarów górskich i niesprzyjających rolnictwu. Niska jakość gleby nie pozwala uprawiać na tych obszarach roślin innych niż lawenda wąskolistna.

Określony w ten sposób obszar odpowiada naturalnemu obszarowi występowania lawendy wąskolistnej. Poza tym obszarem odmiana *Lavandula angustifolia* szybko zanika.

Czynniki ludzkie

Zbieranie lawendy rozwinęło się na południu Francji w szczególności w drugiej połowie XIX wieku: w tamtym okresie nastąpił znaczny odpływ ludności z ubogich obszarów wiejskich.

Opuszczano ziemie, które odlesiano i uprawiano przez stulecia. Erozja spowodowała ich szybkie niszczenie i pozostawiła często odsłoniętą skałę. Mogły na niej rosnąć jedynie silne i mało wymagające rośliny; takie cechy posiadają lawenda i lawenda szerokolistna, które szybko pokryły opuszczone wzgórza.

W tym samym czasie pod wpływem mody i zwiększenia populacji obszarów miejskich znacznie wzrosła konsumpcja perfum i kosmetyków.

Miejscowość Grasse w departamencie Alpes-Maritimes odnotowała w tych warunkach szczególnie dynamiczny wzrost. Swój sukces zawdzięczała sektorom oliwy i skór, a region Grasse i jego okolice były źródłem oliwek i owiec.

Wraz z nimi rozwinęła się trzecia branża, czyli przemysł perfumeryjny. Na bazie przetwórstwa olejów powstały przedsiębiorstwa produkujące mydło oraz rozwinął się przemysł kosmetyczny wykorzystujący tłuszcze, ponieważ mydła, balsamy i maści musiały być aromatyzowane.

Dzięki bogactwu surowców dostępnych na rynku lokalnym i umiejętnościom przekazywanym z pokolenia na pokolenie od XIX wieku przemysł perfumeryjny zdominował pozostałe branże i prosperuje do dziś, zapewniając miejscowości Grasse międzynarodową renomę stolicy perfum.

Surowce aromatyczne potrzebne w tym przemyśle były początkowo wytwarzane lokalnie: róże, jaśmin, fiołek wonny, akacja. Później producenci z Grasse zainteresowali się terenami położonymi dalej w głąb kraju i tamtejszymi polami dzikiej lawendy.

Kilka domów perfumeryjnych tymczasowo przenosiło się z Grasse na tereny wiejskie, instalując aparaturę na cały sezon letni na obszarach zbioru lawendy; inne zawierały umowy z miejscowymi destylarniami, które zbierały dla nich olejki.

Komercyjny rynek zbytu esencji z lawendy był zatem zapewniony, co przyczyniało się do szybkiego rozwoju zbierania lawendy w regionach górskich Haute-Provence, zdominowanych wcześniej przez drobną hodowlę zwierząt i uprawę roślin jadalnych.

Dopiero mniej więcej w latach 1925–1930 rozpoczęto rozwój plantacji.

Później zrezygnowano z uprawy lawendy na rzecz lawendy pośredniej.

Rentowność zbiorów olejków eterycznych z lawendy pośredniej oraz potencjał rozwoju i mechanizacji jej uprawy pozwoliły producentom reagować na stale rosnący popyt ze strony użytkowników. Użytkownicy, zwłaszcza od lat powojennych, poszukiwali dużych ilości olejku eterycznego podobnego do esencji z lawendy, ale tańszego i lepiej dostosowanego do potrzeb masowej produkcji.

Esencja z lawendy o bardzo wysokiej jakości jest mniej opłacalna w produkcji, a przez to także droższa.

Ponadto zmiany techniczne, rozwój przemysłu chemicznego i jednoczesne stopniowe pojawianie się zamienników i wyrobów syntetycznych znacząco zmieniły sytuację rynkową. Stało się zatem oczywiste, że znaczenie produkcji lawendowego olejku eterycznego w tym regionie wymaga szczególnego zaakcentowania.

Doprowadziło to do uznania zarejestrowanej nazwy pochodzenia dekretem z dnia 14 grudnia 1981 r.

Specyfika produktu

Właściwości produktu

Do uprawy lawendy wąskolistnej w populacjach wykorzystuje się rośliny lokalnego pochodzenia z wysiewu lub z samosiewnych sadzonek. Bogactwo odmian roślin w tych populacjach nadaje esencji z lawendy wąskolistnej szczególne właściwości i jakość, które odróżniają je bardzo wyraźnie od innych esencji. Najbardziej reprezentatywnymi parametrami analitycznymi „Huile essentielle de lavande de Haute-Provence”/„Essence de lavande de Haute-Provence”, mierzonymi pikami chromatograficznymi w tych obszarach, są linalol, lawandulol i octan lawandulylu (wartości tych związków aromatycznych określono w pkt 2). Aromat lawendy wąskolistnej wyróżnia się na tle aromatu innych odmian lawendy (lawendy pośredniej i lawendy szerokolistnej) złożonością, subtelnością i trwałością.

Czynniki historyczne związane z renomą

Renoma miejscowości Grasse w przemyśle perfumeryjnym opiera się na regionalnej produkcji olejku eterycznego z lawendy. Rozpoczęcie uprawy lawendy pośredniej, bardziej wydajnej, ale przede wszystkim dającej mniej subtelny olejek eteryczny, skłoniło producentów do oparcia produkcji olejku eterycznego wyłącznie na destylacji lawendy wąskolistnej, aby nadal mogli zaopatrywać producentów perfum w olejek eteryczny będący źródłem ich renomy.

Związek przyczynowy

Wrażliwość lawendy na środowisko naturalne ma istotny wpływ na skład chemiczny, a w konsekwencji na zapach olejków, które rośliny te produkują. Dotyczy to w szczególności lawendy wąskolistnej rosnącej w populacjach (jedynego gatunku dopuszczonego do celów oznaczenia); każda roślina w populacji ma odrębną osobowość genetyczną i produkuje olejek eteryczny charakteryzujący się szczególnymi niuansami analitycznymi i zapachowymi.

Lawendzie uprawianej na najbardziej górzystych terenach na wysokości co najmniej 600 lub 800 m n.p.m. sprzyjają niskie temperatury gwarantujące aromatyczną subtelność olejku eterycznego.

Ubogie i ograniczone zasoby wody w glebie na tych górzystych terenach hamują rozwój wegetatywny i ukierunkowują metabolizm roślin na syntezę związków aromatycznych.

Po ścięciu kwiaty należy wysuszyć, aby usunąć nadmiar wilgoci, który miałby szkodliwy wpływ na destylację. Stosowana jest metoda destylacji z parą wodną, czyli jedyna technika, dzięki której można zachować związki aromatyczne kwiatu. Para wodna, która przechodzi przez materię roślinną, wyciąga olejki eteryczne; następnie jest ona schładzana aż powraca do stanu ciekłego. W celu zachowania stężenia i właściwości aromatycznych ograniczono maksymalną wydajność olejku eterycznego otrzymywaną z hektara plantacji.

Producenci lawendy wąskolistnej są głęboko przywiązani do swojego produktu.

Odniesienie do publikacji specyfikacji

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-0c6211a8-34cc-4264-a09c-f5d8760eeb8d